

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA: Rocznie 24.— mk. Półrocznie 12.— mk. Kwartalnie 6.—mk.
Zaprenumerować można w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego w Łukowie.
OGŁOSZENIA: Za całą stronę 40 mk., 1/2 strony 20 mk., 1/4 strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU.

- 74 Rozporządzenie dot. cen za przemiał zboża.
- 75 Dekret w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień.
- 76 Ogłoszenie
- 77 Obwieszczenie zwalczania lichwy i spekulacji, z Ministerstwa Spraw Wojskowych.
- 78 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 29 stycznia 1919 r.
- 80 Dekret w sprawie odpowiedzialności, za niedostarczanie ziemiopłodów w terminach przepisanych.
- 81 Dekret o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych.
- 82 Dekret o sprawie uregulowania produkcji spirytusu.
- 83 Rozporządzenie w przedmiocie sekwestru wikliny i wyrobów z wikliny.
- 84 Okólnik do wszystkich Komisarzy Rządowych w przedmiocie komunikowania się niższych jednostek komunalnych (gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatów) z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Urzędów Powiatowych.
- 85 Ogłoszenie w sprawie przewozu ziemiopłodów i artykułów pierwszej potrzeby wewnątrz kraju.
- 86 z Ministerstwa Spraw Wojskowych.
- 87 Obwieszczenie Urzędu Walki z lichwą i spekulacją.
- 88 Rozporządzenie o zniesieniu sekwestru na szczenię i włosie końskie i utrzymaniu ograniczeń przewozowych na wyroby z tych surowców.
- 89 Ogłoszenie dot. Głównej Komisji Wyborczej.
- 90 Ogłoszenie dot. gorzelni
- 91 Ogłoszenie dot. sprzedaży drzewa
- 92 " " " zgubienia paszportu.
- 93 " " " " "

74

ROZPORZĄDZENIE

§ 1.

Na mocy dekretu Ministerstwa Aprowizacji z dnia 11 stycznia 1919 r, ceny za przemiał zboża obowiązywać mają, jak następuje:

Za korzec razówki	(244 fun.)	Mk. 4.
• • osypki	" "	" 4.
• • pyła	" "	" 18.
• • jęczmienia na	" "	" 30.
• • perlak lub kaszę	" "	" 30.
• • prosa lub gryki	" "	" 8.
• • na kaszę	" "	" 8.

Nie wolno przekraczać cen ustanowionych.

Surowo wzbroniłone są miarki, jako wynagrodzenie za zmieszenie.

§ 2

Winni niezastosowania się do powyższego rozporządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności na mocy dekretu w sprawie utworzenia „Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją” przy Ministerstwie Aprowizacji z dnia 11 stycznia 1919 r.

§ 3.

Rozporządzenie to ma moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Łuków, d. 4 lutego 1919 r.

Komisarz Ludowy   Za Komisję Aprowizacyjną
Łopuski.   (—) Krzysztopolski.

75

DEKRET

w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień.

Art. 1. Bieg wszelkich terminów i przedawnień w stosunkach cywilnych i handlowych sąd może uznać za zawieszony na czas przez siebie określić się mający w każdym wypadku, w którym ustali, że okoliczności, bezpośrednio lub pośrednio związane z wypadkami wojennymi, przeszkodziły stronie we właściwym czasie prawnych dochodzić lub prawa swe urzeczywistnić, lub wreszcie nie pozwoliły na przeszkodzenie drugiej stronie w nabyciu prawa lub zwolnieniu się z obowiązku.

Art. 2. Sąd może na żądanie strony przywrócić każdy uchybiony termin, w Ustawie Postępowania Cywilnego wskazany, gdy uchybienie nastąpiło z powodu okoliczności, bezpośrednio lub pośrednio z wypadkami wojennymi związanych.

Art. 3. Sąd może na żądanie strony uznać za zawieszony na czas przez siebie określić się mający bieg terminów, przewidzianych w art. 686 i 735 U. P. C.

Art. 4. Przepisy powyższe stosują się do terminów i przedawnień, które upłynęły lub upłyną w okresie czasu, rozpoczętego w dn. 1 sierpnia 1914 r. i skończonego się mającego w sześć miesięcy po zawarciu ostatecznego traktatu, który położy kres toczącej się wojnie.

Art. 5. Wydane wbrew przepisom powyższym wyroki i decyzje mogą być na wniosek osób interesowanych, zgłoszony przed 1 kwietnia 1919 r., uchylone: wyroki— w drodze powództwa, decyzje— w drodze incydentalnej, bądź przez tę instytucję sądową lub urząd, które wyrok lub decyzję wydały, bądź przez odpowiednie instytucje sądowe albo urzędy, powołane w następstwie do wymiaru sprawiedliwości. Wnioski takie mogą być postawione najpóźniej w sześć miesięcy po zawarciu ostatecznego traktatu, który położy kres toczącej się wojnie.

Art. 6. Przepisy niniejsze zyskują moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Naczelnik Państwa
J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów
(—) J. Moraczewski.

Minister Sprawiedliwości
(—) Sapiński.

Dan w Warszawie, dnia 16 stycznia 1919 r.

76

OGŁOSZENIE

Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości, że pozwolenia na sprzedaż (zwolnienia) oraz świadectwa przewozowe (przepustki) i listy kolejowe (frachty) na przewóz surowców, półfabrykatów i towarów podlegających sekwestrowi w myśl dekretu Naczelnika Państwa z dnia 23 listopada 1918 r., wydaje się wyłącznie w biurach Wydziału Surowców Wojennych w Warszawie, Łodzi i Lublinie, a mianowicie:

a) na ładunki, wysyłane z miejscowości, znajdujących się w gub. Warszawskiej, Płockiej, Łomżyńskiej, Suwalskiej, Siedleckiej oraz w powiatach: Częstochowskim, Będzkińskim Radomskim b. gub. Piotrkowskiej,—w biurze Wydziału Surowców w Warszawie (ul. Bielańska 10);

b) na ładunki, wysyłane z miejscowości znajdujących się w b. gub. Kaliskiej, oraz w powiatach: Łódzkim, Piotrkowskim, Łaskim, Rawskim i Brzezińskim b. gub. Piotrkowskiej w biurze Wydziału Surowców w Łodzi (ul. Cegielniana 18);

c) na ładunki, wysyłane z miejscowości znajdujących się w b. gub. Lubelskiej, Radomskiej, Kieleckiej w biurze Wydziału Surowców w Lublinie ul. Powiatowa 9).

Minister

w z.

(—) Henryk Strasburger.

Możliwe i celowe jest natomiast, aby kraj dowiódł poborowemu, iż chce go widzieć w wojsku, iż przywdziewając ubiór wojskowy, poborowy spełnia prawy i szczytny obowiązek obywatelski, a społeczeństwo troszczyć się o niego będzie, jak o swego najlepszego syna.

W tym celu przy oficerach ewidencyjnych (O. E.) w powiatach i powiatowych komendach uzupełnień (P. K. U.), w okręgach wojskowych, nad wyraz byłoby pożąlane zorganizowanie komitetów społecznych, wyłącznie z osób cywilnych złożonych, które byłyby Patronatami dla poborowych w pierwszych najcięższych chwilach służby wojskowej, kiedy nowozacłężny, nie posiadając przydziału, nie jest jeszcze żołnierzem, a nie jest już wolnym cywilem, nie ma jeszcze rodziny wojskowej—pułku—i domu wojskowego—koszar, a własna rodzina i dom już mu nie dają opieki. Nawet w państwach o ustalonej organizacji pierwsze te chwile są ciężkie: u nas będą szczególnie ciężkie.

Jeżeli Patronaty Poborowe potrafią dać poborowemu: dwa zapasowe komplety bielizny, ciepłe ubranie zwierzchnie, parę obuwia, czapkę wojskową i żywność (w naturze) na 2 tygodnie, sprawią, iż poborowy przyjdzie do swego oddziału zdrowszy, wesół, niezbledzony, niezrażony odrazu do wojska i będzie materiałem na dobrego żołnierza. Patronaty Poborowe mogłyby się również zająć sprawą przewozu poborowych oraz ich rzeczy (kufereków) do najbliższych stacji kolejowych, gdyż w ten sposób, wytwarzająca zwykle pewne trudności, kwestja podwórń gminnych znalazłaby dobre rozwiązanie. Owocna praca Patronatów Poborowych zacieśniałaby węzły między młodem wojskiem, a narodem, który na to swoje wojsko tak długo czekał. Żołnierz, którego nie gnębi nędza, a który czuje, iż jest ceniony i kochany, zdobywa się na maksimum energii.

Tylko wyrażające się w zorganizowaniu, tak pojętych Patronatów Poborowych, współdziałanie społeczeństwa byłoby celowe i pożyteczne, dopomogłoby organowi kierującemu poborem (Departament I Mobilizacyjno-Organizacyjny Ministerstwa Spraw Wojskowych i wykazałoby jednocześnie to realne poparcie szerokich sfer społecznych, jakie ma tworzący się w warunkach trudnych pierwszy pobór Rzeczypospolitej Polskiej.

77

z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje następujące pismo, wystosowane przez Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych, pułk. Wroczyńskiego, i Szefa Departamentu (Mobilizacyjno-Organizacyjnego), pułk. Czerwińskiego, w odpowiedzi na liczne projekty, zgłaszane ze strony społeczeństwa w sprawie poboru.

Pismo, określające ramy współdziałania społecznego w związku z ogłoszonym poborem, brzmi, jak następuje:

„W odpowiedzi na liczne projekty, zgłaszane ze strony społeczeństwa w sprawie poboru, Ministerstwo Spraw Wojskowych, pragnąc zawsze jaknajwyższej współpracy społeczeństwa we wszelkich możliwych zakresach wojskowości, w tym wypadku jednak uważa ingerencję wszelkich grup, zrzeszeń i jednostek społecznych w dziedzinie technicznego wykonania poboru za niemożliwą.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 29 stycznia 1919 r.

Na podstawie art. 7 Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 25 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 9) w sprawie posiadania broni palnej i materiałów wybuchowych niniejszem zarządzam, co następuje:

1. Osoby cywilne lub organizacje społeczne, bez właściwego pozwolenia posiadające wszelkiego rodzaju broń palną, obowiązane są niezwłocznie najpóźniej do dnia 9 lutego 1919 r. złożyć ją w powiatowym zarządzie policji komunalnej.

Wrazie niebezpieczeństwa, połączonego z odstawieniem, posiadacz winien zameldować w wymienionym urzędzie szczegółowo ilość posiadanej broni i materiału wybuchowego. Osoby, posiadające broń myśliwską dla celów sprzedaży, winne są zameldować ilość posiadanej broni.

2. Do wydawania pozwoleń na przechowanie i sprzedaż broni myśliwskiej zostają upoważnieni Komisarze Ludowi, po porozumieniu się z Dowództwem Okręgu Generalnego.

3. Policja komunalna winna niezwłocznie przekazywać właściwym Dowództwom Okręgowym wszelkie przedmioty użytku wojskowego.

4. Pozwolenia na posiadanie broni myśliwskiej lub palnej krótkiej dla obrony osobistej wydaje policja komunalna za zgodą Komisarza Ludowego.

5. Do nakładania kary w drodze administracyjnej za przekroczenie przepisów, zawartych w dekreście o posiadaniu broni palnej lub materiałów wybuchowych z dnia 25 stycznia 1919 r., zostają upoważnieni Komisarze Ludowi z prawem odwołania się tylko co do wysokości wymiaru kary do Ministra Spraw Wewnętrznych w ciągu 7-tu dni od daty doręczenia orzeczenia karnego.

6. Za przekroczenie przepisów o posiadaniu broni bez właściwego pozwolenia w miejscowościach ogłoszonych w stanie wyjątkowym będą wymierzane kary, przewidziane przez osobny dekret z dnia 14 stycznia 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *St. Wojciechowski.*

Warszawa, 29 stycznia 1919 r.

DEKRET

w sprawie odpowiedzialności za niedostarczanie ziemiopłodów w terminach przepisanych.

Na wniosek Rady Ministrów stanowie, co następuje:

Winni niedostarczenia ziemiopłodów w terminach wskazanych przez odpowiednie organy Ministerstwa Apropowizacji ulegną w drodze administracyjnej karze więzienia do 6 miesięcy bez zamiany na grzywnę, a oprócz tego karze pieniężnej do wysokości 100,000 Mk

Wykonanie powyższego powierza się Ministrowi Apropowizacji.

Naczelnik Państwa

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Apropowizacji:

(—) *Minkiewicz.*

Dan w Warszawie dnia 29 Stycznia 1919 r.

DEKRET

o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych.

Art 1) Urząd Skarbu Narodowego przyjmuje ofiary na skarb narodowy w postaci kruszców szlachetnych, jak złoto, srebro, platyna i przedmiotów we wszelkiej postaci i stanie, wyrobionych z tych kruszców, wszelkiego rodzaju walut pieniężnych, obligów, akcji, papierów procentowych i kuponów od nich

Art. 2) Skarb Narodowy, zebrany z ofiar prywatnych, jest funduszem nieetykalnym i będzie przekazany powstać mającemu Bankowi Polskiemu Dyspozycja tym funduszem może nastąpić jedynie na mocy uchwały Sejmowej.

Naczelnik Państwa

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu

(—) *Englich.*

Dan w Warszawie, dnia 29 stycznia 1919 r.

81

D E K R E T

o sprawie uregulowania produkcji spirytusu.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

Art. 1.

Wszelkie zezwolenia, wydane dotychczas na pędzenie okowity lub spirytusu, tracą swą moc obowiązującą. Zezwolenia na uruchomienie gorzelni wydaje Ministerstwo Skarbu ze zgodą Ministerstwa Apropowizacji.

Art. 2.

Właściciele gorzelni, wzgl. urządzeń gorzelnianych lub ich drzerżawcy, w których był potajemnie pędzony spirytus, podlegają karze ciężkiego wzięcia od roku do lat 5 łącznie z karą pieniężną od 3,000 mk do 100,000 mk.

Całe urządzenie gorzelniane oraz zapasy spirytusu i surowców ulegają konfiskacie na rzecz Skarbu.

Art. 3.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, wykonanie go polecam Ministrowi Skarbu.

Naczelnik Państwa

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) I. J. Paderewski.

Minister Skarbu

(—) Br. Englich.

Dan w Warszawie dnia 30 stycznia 1919 r.

82

R O Z P O R Z A D Z E N I E

w przedmiocie sekwestru wikliny i wyrobów z wikliny.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. znosi się sekwestr zielonej, nieobrobionej wikliny.

Art. 2. Sekwestr białej, obrobionej wikliny pozostaje w mocy, aż do nowych zbiorów roku bieżącego.

Art. 3. Wylączne prawo skupu i podziału białej wikliny oraz ustanawianie cen maksymalnych przysługuje Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Wywóz za granicę wikliny zielonej i białej, jako też wyrobów z wikliny, bez zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jest zakazany.

Art. 5. Wszyscy posiadacze białej wikliny obowiązani są zgłosić swe zapasy do Wydziału Surowców Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Bieleńska 10) w ciągu 10 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Art. 6. Winny niewykonania niniejszego rozporządzenia ulegnie, prócz konfiskaty towaru, karze, przewidziane w art. 138 K. K.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Kazimierz Hacla.

Szef Sekcji

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1919 r.

83

O K Ó L N I K

do wszystkich Komisarzy Rządowych w przedmiocie komunikowania się niższych jednostek komunalnych (gmin wiejskich i miast, niewydziałonych z powiatów) z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Urzędów Powiatowych.

Zdarza się bardzo często, iż niższe jednostki komunalnej, t. j. gminy wiejskie i miasta, niewydziałone z powiatów, w sprawach urzędowych zwracają się bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pomijając urzędy powiatowe. Ten tryb postępowania uznać należy za niewłaściwy: przedewszystkiem dlatego że sprawy poruszane przez zarządy gminne nie mogą być decydowane przez Ministerstwo bez zasięgnięcia opinii władz powiatowych, po drugie zaś dlatego, iż władza powiatowa, a więc Komisarz Rządowy, będąc organem zarówno rządu centralnego, jak i samorządu powiatowego, powinien być poinformowany o wszystkim, co się w powiecie dzieje. Należy więc wydać odpowiednie zarządzenie, aby gminy i miasta, niewydziałone z powiatu, nie zwracały się bezpośrednio do Ministerstwa w sprawach urzędowych. Należy wyłomaczyć zarządom gminnym, że, udając się bezpośrednio do Ministerstwa, nie tylko nie przyspieszają załatwienia sprawy, lecz przeciwnie, przedłużają procedurę, gdyż Ministerstwo nie może niczego decydować bez porozumienia się z urzędem powiatowym. Poza tem należy podkreślić, że zarządy gmin bardzo często zwracają się do Ministerstwa w sprawach, które należą całkowicie do właściwości władz powiatowych i zupełnie niepotrzebnie są skierowywane do władz centralnych.

Polecam niezwłoczne wykonanie niniejszego okólnika.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dnia 3 lutego 1919 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie przewozu ziemiopłodów i artykułów pierwszej potrzeby wewnątrz kraju.

Dla zabezpieczenia poszczególnych miejscowości kraju od nadmiernego wywozu wprowadza się, aż do odwołania, przepisy następujące:

1) W ruchu osobowym kolejowym, wolno jest przewozić, jako pakunek podręczny, na osobę:

ziemniaków — do 40 klg.;
mąki, kaszy, zboża w ziarnie, płodów strączkowych do 20 klg., wszystkich gatunków razem;
mięsa i wyrobów mięsnych do 10 klg.;
masła do 10 klg.;
jaj do 5 kop.

2) Przewóz nafty, cukru i soli dozwolony jest jedynie na podstawie specjalnych zezwoleń Ministerstwa Aprowizacji.

3) Przy przewozie końmi (w ruchu kolejowym) pozostawia się wolny obrót ziemniakami (z wyjątkiem przetworów ziemniaczanych), mięsem i wyrobami mięsnymi, oraz solą; zboże i produkty mączne mogą być przewożone tylko do młynów i z młynów do producentów, wyłącznie na użytek własny, oraz do magazynów państwowych.

Nafta i cukier mogą być przewożone w ruchu kolejowym jedynie przez osoby, uprawnione do przewozu tych artykułów, z miejsca poboru do miejsca przeznaczenia.

4) Przy wszystkich przesyłkach kolejami, kolejkami dojazdowymi i połnemi, oraz drogą wodną ziemiopłodów i przetworów (mąki, kaszy i t. d.) oraz bydła, świń, owiec, sianiny wyrobów mięsnych, masła, jaj, cukru, nafty, soli w ilościach wagonowych i mniejszych (za frachtami lub bagażem,) potrzebne jest każdorazowo zezwolenie Ministerstwa Aprowizacji w Warszawie. W podaniu do Ministerstwa należy wymienić stację nadawczą i odbiorczą, adres wysyłającego i miejsce przeznaczenia, na jaki użytek jest przeznaczony towar, oraz uzasadnienie konieczności wysyłki.

5) Zezwolenia na przewóz, wydane przez Ministerstwo Aprowizacji, winny być w każdym wypadku zaświadczone przez Referenta Aprowizacyjnego odnośnego powiatu, skąd ma być skutecznie wywóz.

6) Przekroczenie powyższych przepisów pociągnie za sobą konfiskatę przewożonych towarów w ilości ponad dozwoloną, oraz kary, przewidziane w odpowiednich dekreтах.

7. Rozporządzenie niniejsze kasuje wszystkie dotychczas wydane okólniki, w sprawie przewozu, wyżej wymienionych ziemiopłodów i artykułów pierwszej potrzeby.

Minister Aprowizacji:

(—) Minkiewicz.

Warszawa, dnia 25 Stycznia 1919 r.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje, co następuje:

Decrety Naczelnika Państwa powołały w Galicji i Królestwie pod broń część popisowych, których pobór zorganizowany jest na zasadach „Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej”, oraz specjalnie wydanej „Tymczasowej Instrukcji dla władz poborowych”.

W okresie rozpoczęcia prac poborowych godzi się i należy zaznajomić ogół polski z organizacją tej pierwszorzędnej wagi państwowej służby wojskowej, która, po stu kilkudziesięciu latach niewoli, przystępuje po raz pierwszy do przeprowadzenia poboru dla własnych narodów polskiego potrzeb i celów.

Całość akcji i kierownictwo spoczywa w ręku Departamentu Mobilizacyjno Organizacyjnego Min. Spraw Wojskowych.

Galicja, z wyjątkiem terenu operacyjnego od Przemyśla, oraz Królestwo jest objęte siecią nowo-zorganizowanych 28 Komend Uzupelnień (5 Okręgowych i 23 Powiatowych Komend Uzupelnień), które terytorjalnie odpowiadają organizacji Okręgów Wojskowych, względnie Generalnych Okręgów Wojskowych.

Działalność Powiatowych Komend Uzupelnień (P. K. U.) obejmuje przeciętnie 5—6 powiatów, w których funkcjonuje, jako organy pomocnicze, Oficerowie Ewidencyjni, mający za zadanie, przy pomocy miejscowych władz politycznych, przygotować spisy poborowe, oraz przedkwalifikować na miejscu czynności wstępne do prac Komisji Przeglądowych

W skład tych ostatnich wchodzi: Powiatowy Komendant Uzupelnień, wyłoniony oficer delegowany przez Min. Spraw Wojskowych, jako przewodniczący, lekarz wojskowy, delegowany przez Okręgową Komendę Uzupelnień, lekarz cywilny, delegowany przez tę samą Komendę, w porozumieniu z władzami administracyjnymi, oraz Powiatowy Komisarz rządowy.

Orzeczenia Komisji Przegądowej zapadają większością głosów, przewodniczący ma atoli prawo uznania kogoś za zdanego nawet wbrew głosom innych członków komisji. W tym wypadku popisowy będzie wcielony do szeregów, jednakże zarówno jemu, jak osobom zainteresowanym i członkom komisji, służy prawo za skarżenia decyzji przewodniczącego do Okręgowej Komendy Uzupelnień.

Wszystkie zażądzenia i decyzje władz poborowych mogą być w terminie ustalonym w ustawie przedmiotem skarg osób zainteresowanych; rozpatrzeniem tych skarg z drugiej Instancji zajmuje się specjalnie w tym celu powołana siała komisja przy Okręgowej Komendzie Uzupelnień, zliczona z czterech członków (okręgowi komendant uzupelnień, komisarz rządowy, dwaj lekarze wojskowi, względnie cywilni, i reprezentant ludności Okręgu Generalnego.

Jako trzecia i ostatnia Instancja dla skarg i zażeń na decyzję Komisji Przegądowej i Komend Uzupelnień służy Min. Spraw Wojsk. Władza ta rozstrzyga wniesione skargi jedynie na podstawie aktów.

Członkami orzekającej komisji przy O.K.U. nie mogą być osoby, które brały udział w pracach komisji przegądowej i wydały orzeczenie, będące przedmiotem skargi.

Wspomnieć jeszcze należy o ulgach wojskowych, bądź to w formie jednorocznej służby dla posiadających cenzus naukowy (minimum: dowód ukończenia sześcioklasowego zakładu naukowego), bądź też w postaci zupełnego zwolnienia od obowiązku służby dla kapłanów i zakonników wyznań chrześcijańskich i duchownych innych wyznań, uznanych przez państwo, oraz nauczycieli ludowych. Odroczenia z roku na rok przysługują: jedynym żywicielom pozbawionych podpory rodzin, albo niezdolnych do pracy rodziców, dziadka, braci i siostry, poświęcającym się studjom teologicznym dla uzyskania święceń kapłańskich do lat 27, uczniom średnich zakładów naukowych do lat 22. Całość ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej jest opracowana z uwzględnieniem odrębności naszego życia narodowego. Znalazły w niej uwzględnienie potrzeby państwa i interesu obywateli, który dotąd w ramach zaborczych organizacji wojskowych był zupełnie ignorowany.

87

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru na szczecinę i włosie końskie i utrzymaniu ograniczeń przewozowych na wyroby z tych surowców.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. znosi się sekwestr na szczecinę i włosie końskie (ogony i grzywy).

Art. 2. Utrzymuje się w mocy rozporządzenie, dotyczące przewozu wyszczególnionych surowców i wyrobów z tychże, jako to: szczotki, miotły, miotelki, pędzle, wyłącznie za pozwoleniami (przepustkami), wydawanemi przez Wydział Surowców Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Winni przekroczenia rozporządzenia w art. 2. zawartego ulegną, prócz konfiskaty towaru, karze przewidzianej w art. 138 Kodeksu Karnego.

Art 4. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hacıa.

Szef Sekcji:

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 5 lutego 1919 r.

88

OGŁOSZENIE

Główna Komisja Wyborcza na okręg XIX w Łukowie, na zasadzie art. 89 Ord. wybor. podaje do wiadomości, że przeciw wyborowi posłów do Sejmu Ustawodawczego w osadzie Parysewie wniesiony został protest przez część wyborców żydowskich z tej że osady. Termin dziesięciodniowy do wnoszenia zarzutów przeciw treści protestu upływa z dniem 22 lutego 1919 r. Przed upływem tych dziesięciu dni wolno każdemu wyborcy przegądać protest i czynić z niego odpisy w lokalu Komisji wyborczej głównej, w Sązicie Pokoju miejskim w Łukowie.

Przewodniczący Komisji Głównej wyborczej •
E. Stodolak.

Łuków, dnia 16-go lutego 1919 r.

90

OGŁOSZENIE

Na zasadzie § 2 Dekretu Naczelnika Państwa z dn. 30 stycznia 1919 r. N. Monitoru 27, Inspektorat Skarbowy na powiat Łukowski podaje do powszechnej wiadomości, że właściciele gorzelni, wzgl. urządzeń gorzelnianych lub ich dzierżawcy, w których był potajemnie pędzony spirytus, podlegają karze ciężkiego więzienia od roku do lat 5 łącznie z karą pieniężną od 5,000 mk. do 100,000 mk.

Całe urządzenie gorzelniane oraz zapasy spirytusu i surowców ulegają konfiskacie na rzecz Skarbu.

Luków, dnia 5 lutego 1919 roku.

Inspektor Skarbowy
M. Franto.

91

OGŁOSZENIE

Podaje się do ogólnej wiadomości, że drzewo na budowie może być wybierane według zapasu jakł się jeszcze znajduje w leśnictwach Jagodne, Dądrówka, Dąbie, Siedlce, Sokółów, Prawda i Kąkolewnica tylko do 1 marca 1919 r.

Od 5 marca 1919 r. ustają sprzedaże drzewa w Nadleśnictwie Łukowskim, a tylko raz w tygodniu, w czwartki, będzie drzewo opałowe sprzedawane w Trzaskońcu pod Łukowem, od godz. 9-tej do 3 po południu z całego Nadleśnictwa, z wyjątkiem Leśnictwa Prawda, gdzie drzewo sprzedawane będzie na opał, przez miejscowego leśniczego w Dąbku.

Drzewa na budowie, nadto, jakie obecnie jeszcze leży w lesie niekupione, lub przeznaczone już do ścięcia na zasadzie rozkazu Mi-

nisterstwa—lasy Rządowe Polskie w roku bieżącym więcej przeznaczyć nie mogą, a następujące roboty przy uprawach włośennych w lesie i urządzaniu lasów wstrzymują dalszą sprzedaż trzydniową w tygodniu.

Wszyscy obywatele proszeni są o zastanowienie się do powyższego ogłoszenia, bowiem dalsze pretensje uwzględnione być nie mogą.

Łuków, dnia 11 lutego 1919 r.

Rządowe nadleśnictwo Łukowskie
Nadleśniczy Filipowski

92

OGŁOSZENIE

dot. zgubienia paszportu.

Mieszkanka miasta Łukowa, Chaja Taubman zameldowała, że zgubiła w styczniu 1919 r. w Łukowie Paszport za Nr. 017—5 wydany jej przez byłego niemieckiego naczelnika powiatu Łukowskiego.

Paszport niniejszym unieważnia się. Ostrzeżenie przed nadużyciem. Wiadomości odnośne należy skierować do Komisarza Ludowego w Łukowie.

Za Komisarza Ludowego
(—) Pauglisz.

Łuków, dnia 8-go lutego 1919 r.

93

OGŁOSZENIE

dot. zgubienia paszportu.

Mieszkaniec miasta Łukowa, Jan Pacych, zameldował, że zgubił w październiku 1918 r. w Łukowie paszport za Nr. niewiadom., wydany mu przez b. cesarsko-niemieckie władze okupacyjne

Paszport niniejszym unieważnia się. Ostrzeżenie przed nadużyciem. Wiadomości odnośne należy skierować do Komisarza Ludowego w Łukowie.

Za Komisarza Ludowego
(—) Pauglisz.

Łuków, dnia 13-go lutego 1919 r.